

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**İKİNCİ BÖLÜM
KARAR****B.H. VE DİĞERLERİ BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2021/22087

Karar Tarihi : 13/1/2026

Başkan : Basri BAĞCI
Üyeler : Engin YILDIRIM
Rıdvan GÜLEÇ
Kenan YAŞAR
Ömer ÇINAR
Raportör : Aysenur TUNCER
Başvurucular : 1. B.H.
2. F.H.
3. V.H.
Vekili : Av. Serpil SERİN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, çocuğun nitelikli cinsel istismarı suçunun işlendiği iddiasıyla yapılan yargılamada hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilmesi nedeniyle maddi ve manevi varlığın korunması ve geliştirilmesi hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 30/3/2021 tarihinde yapılmıştır. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

3. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir. Başvurucular, Bakanlığın görüşüne karşı beyanda bulunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

4. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:

5. Başvurucu B.H., şüphelinin öğretmen olarak çalıştığı ortaokulda öğrenciyken cinsel istismar eylemlerine maruz kaldığı iddiasıyla 1/6/2018 tarihinde Kartal Çocuk Büro Amirliğinde şikâyetçi olmuştur. Başvurucunun temsilcileri olan anne ve baba da kızlarının yaşadığı olaylara ilişkin şikâyet beyanında bulunmuştur. Anılan şikâyetler üzerine İstanbul

Anadolu Cumhuriyet Başsavcılığı (Başsavcılık) tarafından yürütülen soruşturmanın sonucunda iddianame düzenlenmiştir. İddianamede şüphelinin değişik tarihlerde başvurucuya diğer öğrencilerden farklı davrandığı, bunun öğrenciler tarafından da algılandığı, başvurucunun telefonun numarasını işinin gereği olmadığı hâlde başvurucunun arkadaşlarından istediği, yapılan piknik gezisindeki resimleri gece geç vakitte başvurucuya gönderdiği, hafta sonu tatili olmasına karşın başvurucuya "*günaydın*" diye mesaj göndererek kendisiyle ilgili özel bir bilgi olmasına rağmen açık öğretim sınavında görev aldığını söylediği ifade edilmiştir.

6. İddianamede; şüphelinin başvurucuyu sınıf arkadaşı aracılığıyla iftara davet ettiği, başvurucuya bazen "*Canım, aşkım, bana 'hocam' deme.*" şeklinde ifadelerle hitap ettiği, başvurucunun bu durumdan zamanla rahatsızlık duyduğu belirtilmiştir. Ayrıca başvurucunun beyanına göre şüphelinin omzuna kolunu attığı, bazen de beline sarıldığı, sınıf arkadaşlarının başvurucuya şüphelinin kendisine çok yakın davrandığını söyleyip ondan uzak durmasını tavsiye ettikleri ifade edilmiştir. Başvurucunun beyanı alınan sınıf arkadaşlarının ve şüphelinin öğrencilerinin anlatımları ile şüphelinin dosya kapsamında yer alan eylemleri bir bütün olarak değerlendirildiğinde eylemlerin çocuğun cinsel istismarı suçunu oluşturduğu vurgulanmıştır.

7. İstanbul Anadolu 3. Ağır Ceza Mahkemesi (Mahkeme) tarafından yapılan yargılama sonucunda sanığın eyleminin 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 105. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkralarında belirtilen çocuğa karşı cinsel taciz suçunu oluşturduğu sonucuna varılmıştır. Böylelikle Mahkemece fiil çocuğa karşı işlendiğinden takdiren sanığın 6 ay hapis cezasıyla cezalandırılmasına, sanık eğitici olduğundan verilen cezanın yarı oranında artırılarak sanığın 9 ay hapis cezasıyla cezalandırılmasına karar verilmiştir. Hükmün devamında sanığın eylemleri aynı kasıt altında aynı mağdura karşı birden fazla kez işlendiğinden cezanın takdiren yarı oranında artırılarak sanığın 13 ay 15 gün hapis cezasıyla cezalandırılmasına ve 5237 sayılı Kanun'un 62. maddesi uyarınca takdiren 1/6 oranında indirim yapılarak sanığın sonuç ceza olarak 11 ay 7 gün hapis cezasıyla cezalandırılmasına karar verilmiştir. Bunun yanında verilen hapis cezası bakımından hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına dair hüküm kurulmuştur.

8. Anılan kararın gerekçesinde; başvurucunun öğrencisi olduğu okulda sınıf öğretmeni olan sanığın diğer öğrencilerden farklı olarak başvurucuya "*Canım, aşkım*" şeklinde hitap etmek, sınıftaki arkadaşları kanalıyla başvurucuya çiçek göndermek, gece geç saatlerde telefonuna resim göndermek ve "*günaydın*" şeklinde mesaj atmak suretiyle başvurucuya yönelik işlediği suçun kapsamındaki eylemlerin tamamının sözle yapılan cinsel taciz niteliğinde olup cinsel istismara ulaşmadığını belirtilmiştir. Bu eylemlerin mağdurun istikrarlı beyanları, dinlenen tanık ifadeleri, sanığın hazırlıkta alınan yanlışlıkla mesaj attığını kabul eden tevil yollu açıklamasıyla sabit görüldüğü vurgulanmıştır.

9. Kararda bulunan karşıoy gerekçesinde ise sanığın başvurucunun öğretmeni olduğu, değişik tarihlerde başvurucuya diğer öğrencilerden farklı davranmaya başladığı, başvurucunun rızası ve bilgisi olmadığı hâlde diğer öğrencilerden öğretmenlik ünvanını kullanarak cep telefonu numarasını aldığı, gece geç saatlerde başvurucuya fotoğraflar gönderdiği, hafta sonu tatil olmasına rağmen başvurucuya mesajlar yolladığı, başvurucunun öğretmeni olması nedeniyle görevi dâhilinde olmayan hususlarla ilgili bilgi verdiği belirtilmiştir. Bunlarla beraber sanığın başvurucuya yönelik "*Canım, aşkım, bana hocam deme*" şeklinde hitaplarda bulunduğu, başvurucunun bu durumdan rahatsızlık duyduğu, yine başvurucunun anlatımına göre sanığın elini omzuna attığı, bazen de beline sarıldığı ifade

edilerek başvurunun ilk anlatımı ve idari soruşturma sırasında dinlenen sınıf arkadaşlarının anlatımları birlikte değerlendirildiğinde sanığın ısrarlı davranışlarının cinsel taciz boyutunu aşarak sarkıntılık düzeyine ulaştığı kanaatine varıldığı ifade edilmiştir.

10. Karara karşı sanık, başvurucular, Başsavcılık ile Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı itiraz etmiştir. Başvurucular itiraz dilekçesinde dosya kapsamındaki delilleri ve Kartal İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü tarafından hazırlanan rapordaki beyanları belirterek sanığın ısrarlı davranışlarının cinsel taciz boyutunu aşarak sarkıntılık düzeyine ulaştığını ve sanığın mağdurenin öğretmeni olması nedeniyle cezasında yarı oranında artırım yapılması gerektiğini ileri sürmüştür. İstanbul Anadolu 4. Ağır Ceza Mahkemesi itirazların reddine karar vermiştir. Kararın gerekçesinde; sanık hakkında verilen hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararının hem maddi hem hukuki yönden her yönüyle hukuka uygun olduğuna, toplanan delillerin denetime olanak verecek şekilde tartışılarak ulaşılan sonucun usul ve kanuna uygun bulunduğu işaret edilmiştir.

11. Başvurucular, kararı 2/3/2021 tarihinde öğrenmiştir.

IV. İLGİLİ HUKUK

12. 5237 sayılı Kanun'un "*Çocukların cinsel istismarı*" başlıklı 103. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(1) (Yeniden düzenlenen birinci ve ikinci cümle: 24/11/2016-6763/13 md.) Çocuğu cinsel yönden istismar eden kişi, sekiz yıldan on beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Cinsel istismarın sarkıntılık düzeyinde kalması hâlinde üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. ...

...

(3) Suçun;

...

d) Vasi, eğitici, öğretici, bakıcı, koruyucu aile veya sağlık hizmeti veren ya da koruma, bakım veya gözetim yükümlülüğü bulunan kişiler tarafından,

...

işlenmesi hâlinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza yarı oranında artırılır.

..."

13. 5237 sayılı Kanun'un "*Cinsel taciz*" başlıklı 105. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(1) Bir kimseyi cinsel amaçlı olarak taciz eden kişi hakkında, mağdurun şikayeti üzerine, üç aydan iki yıla kadar hapis cezasına veya adli para cezasına fiilin çocuğa karşı işlenmesi hâlinde altı aydan üç yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(2) (Değişik: 18/6/2014-6545/61 md.) Suçun;

...

b) Vasi, eğitici, öğretici, bakıcı, koruyucu aile veya sağlık hizmeti veren ya da koruma, bakım veya gözetim yükümlülüğü bulunan kişiler tarafından,

...

işlenmesi hâlinde yukarıdaki fıkraya göre verilecek ceza yarı oranında artırılır. Bu fiil nedeniyle mağdur; işi bırakmak, okuldan veya ailesinden ayrılmak zorunda kalmış ise verilecek ceza bir yıldan az olamaz."

V. İNCELEME VE GEREKÇE

14. Anayasa Mahkemesinin 13/1/2026 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucuların İddiaları ve Bakanlık Görüşü

15. Başvurucular; yargılamada sundukları dilekçelerinde Mahkemece Kartal İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü müfettişlerinin hazırladığı raporun istenmesini ve değerlendirilmesini talep ettiklerini, Mahkemece bu taleplerinin dikkate alınmadığını, bunun üzerine dosya kapsamına görgüsü olan öğrencilerin beyanlarını da içeren anılan raporu sunduklarını ancak bu raporun Mahkemece incelenmediğini, gerekçeli kararda söz konusu raporun irdelenmediğini, sanığın ifadelerinin doğru olmadığını ispatlandığını belirtmiştir. Bununla birlikte yapılan yargılamada Avrupa Konseyi Çocukların Cinsel Sömürü ve İstismara Karşı Korunması Sözleşmesi'ndeki güvencelerin sağlanmadığını, başvurucağın yaşadığı olaylar sonucunda psikolojisinin bozulduğunu ve buna ilişkin doktor raporları ibraz edilmesine rağmen Mahkemece raporların gözönünde bulundurulmadığını, sanığın üzerindeki nüfuzunu kullanarak atılı suçtu işlediğini, iddianamede belirtilen ve ispatlanan iddialara kararda yer verilmediğini ve sanığın etkili bir şekilde cezalandırılmadığını belirten başvurucağın adil yargılanma hakkı ile maddi ve manevi varlığın korunması ve geliştirilmesi hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

16. Bakanlık görüşünde; başvurucağın maddi ve manevi varlığın korunması ve geliştirilmesi hakkının ihlal edilip edilmediğini konusunda inceleme yapılırken Anayasa ve ilgili mevzuat hükümleri ile Anayasa Mahkemesi içtihadı ve somut olayın kendine özgü şartlarının dikkate alınması gerektiğini bildirilmiştir. Başvurucağın, Bakanlık görüşüne karşı önceki beyanlarını yineleyerek hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararına yönelik yaptıkları itirazın gerekçesiz olarak reddedildiğini vurgulamıştır.

B. Değerlendirme

17. Anayasa'nın "*Kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı*" başlıklı 17. maddesinin birinci fıkrasının ilgili kısmı şöyledir:

"Herkes, .. maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir."

18. Anayasa'nın "*Devletin temel amaç ve görevleri*" başlıklı 5. maddesi şöyledir:

"Devletin temel amaç ve görevleri, ..., Cumhuriyeti ve demokrasiyi korumak, kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak; kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal,

ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmaktır."

19. Başvurucuların maddi ve manevi varlığına yönelik saldırılara karşı etkili bir kovuşturma yapılmaması nedeniyle Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin şikâyetleri özü itibarıyla Anayasa'nın 17. maddesi kapsamında kaldığından sadece bu madde yönünden inceleme yapılmıştır.

20. Eldeki olay incelendiğinde başvurucuya yönelik eylemlerin başvurucunun iddiasına göre cinsel taciz boyutunu aşarak sarkıntılık düzeyine ulaştığı, ağır fiziksel müdahale içeren cinsel saldırı mahiyetinde olmadığı anlaşılmıştır. Böylece başvurucunun bireysel başvuruya konu soruşturma kapsamındaki iddiaları, bu başvuru bağlamında dile getirdiği olgusal ve hukuki şikâyetler ile başvurucunun ruhsal durumunda meydana gelen etkiyle ilgili bir raporun varlığından söz edilmemesi birlikte değerlendirildiğinde başvurunun maddi ve manevi varlığın korunması ve geliştirilmesi hakkı ile bağlantılı olarak Anayasa'nın 17. maddesinin birinci fıkrası kapsamında incelenmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

21. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan maddi ve manevi varlığın korunması ve geliştirilmesi hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Genel İlkeler

22. Anayasa'nın 17. maddesinin birinci fıkrasında herkesin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahip olduğu belirtilmekte olup söz konusu düzenleme, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 8. maddesinde düzenlenen özel hayata saygı hakkı kapsamında güvence altına alınan fiziksel ve zihinsel bütünlüğün korunması hakkına karşılık gelmektedir (*Sevim Akat Eşki* [1. B.], B. No: 2013/2187, 19/12/2013, § 30).

23. Bireyin fiziksel ve zihinsel bütünlüğü, Anayasa'nın 17. maddesinde yer verilen *kişinin maddi ve manevi varlığı* kapsamında yer almaktadır. Devlet, bireyin maddi ve manevi varlığının bir parçası olan fiziksel ve zihinsel bütünlüğe keyfi olarak müdahale etmemek ve üçüncü kişilerin saldırılarını önlemekle yükümlüdür (*Yusuf Burak Çelik* [2. B.], B. No: 2013/2538, 20/11/2014, § 31).

24. Devletin pozitif yükümlülüğünün bir parçası olarak usul yükümlülüğü bulunmaktadır. Bu usul yükümlülüğü çerçevesinde devlet, her türlü fiziksel ve ruhsal saldırı olayının sorumlularının belirlenmesini ve gerekiyorsa cezalandırılmasını sağlayabilecek etkili resmî bir soruşturma yürütmek durumundadır (*Cezmi Demir ve diğerleri* [1. B.], B. No: 2013/293, 17/7/2014, § 106).

25. Bireysel başvuru kapsamında yapılacak değerlendirmede usule ilişkin yeterli güvenceleri sunan etkili bir ceza soruşturması yürütülüp yürütülmediği incelenirken soruşturmanın derhâl başlaması, bağımsız bir biçimde ve kamu denetimine tabi olarak özenle

ve süratle yürütülmesi ve etkili olması unsurları araştırılmaktadır (*Mehmet Arif Kılınç* [1. B.], B. No: 2013/1656, 16/7/2014, § 29).

26. Bu kapsamda etkili bir başvuru yolundan söz edebilmek için başvuru yolunun sadece hukuken bulunması yeterli olmayıp bu yolun uygulamada fiilen de etkili olması ve başvurulmuş makamın ihlal iddiasının özünü ele alma yetkisine sahip olması gereklidir. Başvuru yolunun bir hak ihlali iddiasını önleyebilmesi, devam etmekteyse sonlandırabilmesi veya sona ermiş bir hak ihlalini karara bağlayabilmesi ve bunun için uygun bir tazminat sunabilmesi hâlinde ancak etkililiğinden söz etmek mümkün olabilir. Yine, vuku bulmuş bir hak ihlali iddiası söz konusu olduğunda, tazminat ödenmesinin yanı sıra sorumluların ortaya çıkarılması bakımından da yeterli usuli güvencelerin sağlanması gerekir (*Esmâ Başbakal* [2. B.], B. No: 2012/1128, 8/5/2014, § 34).

27. Anayasa'nın 17. maddesi gereğince yürütülecek soruşturmalarda soruşturma makamlarının 17. madde kapsamında değerlendirilebilecek bir muameleye maruz kaldığını ileri süren kişilerin olayın gelişimine ve delillerin elde edilmesine ilişkin ileri sürdükleri her türlü iddialarını ve taleplerini karşılamak zorunluluğu bulunmamaktadır. Soruşturma kapsamında yürütülecek soruşturma işlemlerinin belirleyicisi yetkili soruşturma makamlarıdır. Soruşturma makamları, her bir somut olayın koşullarını ayrıca değerlendirerek makul olan bir yöntem belirleyecektir (*Yavuz Durmuş ve diğerleri* [1. B.], B. No: 2013/6574, 16/12/2015, § 62).

28. Yürütülecek ceza soruşturmasının amacı kişinin dokunulmazlığını, maddi ve manevi varlığını koruyan mevzuat hükümlerinin etkili bir şekilde tatbiki ile sorumluların tespiti ve etkili müeyyidelerin uygulanmasını sağlamaktır. Bu bir sonuç yükümlülüğü olmayıp uygun araçların kullanılması yükümlülüğüdür. Diğer taraftan belirtilen yükümlülük; Anayasa'nın 17. maddesinin başvuruca üçüncü kişileri bir suç nedeniyle yargılatma ya da cezalandırılmalarını talep hakkı, kamusal makamlara ise tüm yargulamaları mahkûmiyetle ya da belirli bir ceza hükmüyle sonuçlandırma ödevi yüklediği şekilde yorumlanamaz (*Süleyman Demirbaş* [1. B.], B. No: 2014/1549, 13/7/2016, § 34).

29. Ancak her durumda soruşturmanın ya da kovuşturmanın etkili yapıldığından bahsedebilmek için tarafların iddialarının sübutuna elverişli olduğunu bildirdiği delillerinin Mahkemece öncelikle değerlendirilmesinin gerektiği açıktır. Ayrıca bir ceza yargılamasında, maddi gerçeği ortaya çıkarmak amacıyla yeterli araştırma yapılmalı, olayı aydınlatmaya elverişli olduğu görülen deliller toplanmalı ve olay tüm yönleriyle ortaya konularak değerlendirilmelidir. Ancak yargılama sonunda sanık hakkında mutlaka ceza verilmesinin zorunlu olduğu söylenemez ise de yapılan yargılama neticesinde ulaşılan sonuçların temel hakların içerdiği güvenceleri koruyacak şekilde ilgili ve yeterli gerekçelerle açıklanması gerekir (benzer yönde değerlendirmeler için bkz. *Gözde Başar* [2. B.], B. No: 2016/3122, 28/5/2019, § 34; *Erol Kumcu* [2. B.], B. No: 2015/18988, 9/5/2019, § 35; *Ali Çığır* [1. B.], B. No: 2015/19298, 8/5/2019, § 35).

b. İlkelerin Olaya Uygulanması

30. Somut olay yukarıda belirtilen ilkeler çerçevesinde değerlendirildiğinde başvuru yolunun ve temsilcilerinin 1/6/2018 tarihinde şikâyetçi olduğu, aynı tarihte ifadelerinin alındığı, şüphelinin ifadesinin ise 2/6/2018 tarihinde alındığı ve ayrıca bu tarihte şüphelinin tutuklama talebiyle sevk edildiği İstanbul Anadolu 8. Sulh Ceza Hâkimliği tarafından şüpheli hakkında adli kontrol tedbiri uygulandığı görülmüştür. Bunun yanında Mahkemece idari

tahkikat aşamasında beyanı alınan bir kısım öğrencinin duruşmada bizzat dinlendiği anlaşılmıştır.

31. Tüm kovuşturma süreci dikkate alındığında özellikle başvuru konusu olayın koşullarında sanığın üzerine atılı suçun vasfı ve mahiyeti, başvuruçunun öğrenci ve sanığın başvuruçunun öğretmeni olması, öğretmenlik mesleğinin toplum içindeki önemi birlikte değerlendirildiğinde çocuğun üstün yararının korunduğuna ortaya konulması gerektiği açıktır. Ancak incelenen olayda Mahkemece başvuruçunun istikrarlı beyanları, dinlenen tanık ifadeleri, sanığın hazırlıkta alınan yanlışlıkla mesaj gönderdiğini kabul eden tevil yollu açıklamasının hükme esas alındığı belirtilmesine rağmen iddianamede olay örgüsünde anlatılan ve mahkeme kararında yer alan karşıyda da belirtilen başvuruçunun anlatımında geçen sanığın başvuruçunun *beline sarılması ve omzuna elini atması* gibi eylemlerin hangi delile dayanılarak sübut bulmadığı kanaatine ulaşıldığına veya beyanların bu kısma neden itibar edilmediğinin ortaya konulmadığı görülmüştür. Yine suçun vasfını nitelendirmede önem teşkil eden bu fiziksel temas iddiasının anılan nitelendirmeye etkisinin de açıkça ve anlaşılır şekilde kararda irdelendiğini söylemek güçtür. Öte yandan yargılamada başvuruçunun tarafından sunulan dilekçelerde Kartal İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü müfettişlerinin hazırladığı raporda beyanı alınan öğrencilerin görgüye dayalı beyanlarına dayanılarak gerçekleştiği iddia edilen anılan fiziksel temas eylemlerinin söz konusu raporda geçen beyanlarla ispatlandığı ileri sürülmesine rağmen Mahkemece bu eylemlerin gerçekleşip gerçekleşmediği hususunda ilgili ve yeterli bir inceleme yapıldığından söz etmek mümkün değildir. Oysaki olayın aydınlatılması ve suç vasfının belirlenmesinde anılan raporda tespit edilen hususların Mahkemece değerlendirilmesi önem arz etmektedir.

32. Yapılan açıklamalar çerçevesinde yargılama süreci bir bütün hâlinde değerlendirildiğinde olayın aydınlatılmasında önemli olan müfettiş raporu hazırlanırken alınan görgüye dayalı öğrenci beyanları hususunda gerekli ve yeterli bir inceleme yapılmadığı, kovuşturmada çocuğun üstün yararı ilkesi bağlamında haklarının korunmasına yönelik özen gösterilmediği, maddi olayın ortaya çıkarılabilmesi için yeterli bir araştırma gerçekleştirilmediği gibi olayın tüm yönleri ile ortaya konularak deliller ile ilişkilendirilmek suretiyle bir sonuca ulaşılmadığı anlaşılmıştır. Böylelikle gerçekleştiğine itibar edilmeyen olayların neler olduğu ve neden gerçekleşmediği kanaatine varıldığı somut delillerle gerekçeli kararda belirtilmeden etkili kovuşturma yapıldığından söz edilmesi mümkün değildir. Sonuç itibarıyla başvuruçunun ileri sürdüğü olaylar ve deliller bağlamında kararda ilgili ve yeterli gerekçe bulunmadığı, başvuruçunun şikâyetine yönelik etkin bir ceza kovuşturması yapılmadığı kanaatine ulaşılmıştır.

33. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 17. maddesinde güvence altına alınan maddi ve manevi varlığın korunması ve geliştirilmesi hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

VI. GİDERİM

34. Başvuruçular, ihlalin tespiti ve yeniden yargılama yapılması talebinde bulunmuştur.

35. Başvuruda tespit edilen anayasal hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu

ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının gönderildiği yargı mercilerinin yapması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatıp Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirtilen ilkelere ve gerekçelere uygun biçimde yürütülecek yargılama sonunda hak ihlalinin nedenlerini gidererek yeni bir karar vermektir (yeniden yargılama konusunda bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aligül Alkaya ve diğerleri (2)* [1. B.], B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu (3)* [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

36. Öte yandan hak ihlali kararından Anayasa Mahkemesinin davanın sonucuyla ilgili olarak bir tutum sergilediği sonucu çıkarılmamalıdır. Anayasa Mahkemesince verilen hak ihlali kararı; uyuşmazlığın sonuçlarından bağımsız olup davanın kabulüne, reddine ya da beraate veya mahkûmiyete karar verilmesi gerektiği anlamına gelmemektedir. Kural olarak yargılamanın her aşamasında olduğu gibi ihlalin sonuçlarını gidermek üzere yeniden yapılacak yargılama sonunda da delillerin dava ile ilişkisini kurma ve bunları değerlendirip sonuç çıkarma yetkisi ilgili mahkemelere aittir.

VII. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Başvurunun niteliği gereği kamuya açık belgelerde başvuru kimliğinin RESEN GİZLİ TUTULMASINA,

B. Maddi ve manevi varlığın korunması ve geliştirilmesi hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

C. Anayasa'nın 17. maddesinde güvence altına alınan maddi ve manevi varlığın korunması ve geliştirilmesi hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

D. Kararın bir örneğinin maddi ve manevi varlığın korunması ve geliştirilmesi hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere İstanbul Anadolu 3. Ağır Ceza Mahkemesine (E.2019/25, K.2020/444) GÖNDERİLMESİNE,

E. 487,60 TL harç ve 40.000 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 40.487,60 TL yargılama giderinin başvuru sahiplerine MÜŞTEREKEN ÖDENMESİNE,

F. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvuru sahiplerinin Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 13/1/2026 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.